

Woning & winkel in een oude koeienstal

Anke en Geert hadden hun zoektocht naar een geschikt huis zo goed als opgegeven toen de gouden kans zich voordeed: een oude hoeve die ze eerder al zagen, werd in prijs verlaagd en paste toch in hun budget. Een zware renovatie later geniet het gezin met volle teugen en dient het huis zelfs als showroom voor hun decoratiezaak.

› Lees verder blz. 38

Wonen

Samengesteld
door
Annelies Rutten
wonen
@nieuwsblad.be

Verbouwde hoeve
is winkel en woonst
voor gezin van vijf

Leven in een showroom

Anke, Geert, Daan (10), Thijs (6) en Tuur (4) bewijzen met hun woning/decoratiewinkel dat een mooi interieur kan samengaan met een gezin. „Soms zeggen mensen: ‘dat koop ik niet met kleine kinderen in huis’. Maar met onze drie stoere gasten gaat het perfect”, vertelt Anke.

Annelies Rutten
foto's Yvan De Saedeleer

Anke heeft slechte herinneringen aan de periode waarin ze op zoek waren naar een huis. „Een half jaar lang schuimde ik twee volle dagen per week alle makelaarskantoren af. Ik kende elk huis dat in de regio te koop stond.” Ze kwamen van Kapellen bij Antwerpen, waar ze toen allebei werkten, maar wilden verhuizen naar het gebied tussen Brussel en Mechelen, waar ook Anke's ouders wonen.

Anke: „Kapellen was duur door de instroom van Nederlanders en in deze regio was het niet anders. We raakten gedemotiveerd en overwoogen even een pauze in te lassen.” De prijsverlaging van de hoeve op een voormalig kasteeldomein was een gouden kans. Het pand stond al lang te koop maar de vraagprijs was te hoog. Toen bleek dat er ruimte was om te onderhandelen ging het koppel nog eens kijken. Kort daarna was de koop beklonken. Zoontje Daan was toen 3 jaar. Vandaag is hij er 10 en heeft hij er met Thijs (6) en Tuur (4) nog twee broertjes bij.

In de jaren vijftig was het domein verkaveld tot onder meer deze koeienstal met woonhuis, het deel dat de familie kocht. Anke en Geert koesterden al snel grote plannen. Het bestaande woonhuis spraken helemaal niet aan. De ruimtes waren klein en donker, de stijl en afwerking niet naar hun zin. De zware eiken keukens, de kunstmatig verouderde plafondbalken... Het was te veel fermettestijl voor

de jonge dertigers die houden van een licht en open interieur. Het centrale idee was om de leegstaande schuur te integreren in het huis en daar voluit voor openheid te gaan.

Verrijdbare eettafel

Architect Jan Maris uit Tielrode voelde de opdrachtgevers aan. Het collageboek van Anke was daarbij een grote hulp. „Ik had knipsels en foto's verzameld van dingen die ik mooi vind, maar ook van dingen die ik lelijk vind. Dat laatste vergeet men al eens, terwijl het toch ontzettend veel duidelijk maakt voor de architect.”

Het zwaartepunt van de woning werd verlegd naar de schuur. Prioritair was dat bij de inrichting de openheid niet verloren zou gaan. Geert: „We wilden dat je de schuur kon blijven voelen.” Om op die wens in te spelen kwam de architect met een subtiel stukje architectuur voor de dag. Doorheen de hele vleugel bleef het perspectief behouden, zowel in lengte, breed-

„Als er verbouwd wordt in stukjes en brokjes, is soms het totaalbeeld zoek. Dat wilden we vermijden”
Geert

te als hoogte. Scheidingswanden en onderverdelingen zijn zo geplaatst dat ze de ruimte nooit helemaal opdelen. Een subtiel lichtstraat in de nok en een bandraam in het dak opzij zorgen voor het broodnodige licht op de verdieping. De oude wanden werden gekaleid zodat de structuur van de baksteen zichtbaar bleef.

Beneden liggen de leefruimtes en de keukens. Die laatste maakt deel uit van een functioneel blok waarin ook de berging en het washok huizen. Het is een technisch stukje vernuft waarin de schrijnwerker zich heeft uitgeleefd: verplaatsbare panelen, uittrekbare kastenleggers en een verrijdbare eettafel gemaakt van restjes parketvloer. Het zijn oplossingen die het comfort en de efficiëntie ten goede komen. Ter hoogte van de keukens zit een uitbouw in glas en hout, een soort veranda nieuwe stijl, die nog meer licht binnenbrengt.

Harry Potterdeur

Op de verdieping liggen in het

Huisdokter**Krassen op de kookplaat**

Hoe voorzichtig je ook bent, vroeg of laat krijg je toch krassen op een vitrokeramische kookplaat. Een Liviosbezoeker vraagt zich af of dat echt niet te vermijden is en wil weten hoe ze die krassen kan wegwerken.

„Ik heb pas een nieuwe vitrokeramische kookplaat gekocht. Hoewel ik er heel voorzichtig mee omga, zitten er toch al enkele heel fijne krasjes op”, schrijft de dame. „Ik schuif niet met potten en pannen over de kookplaat, ik gebruik een speciaal product om de kookplaat te reinigen en ik neem bij het reinigen steeds een proppere doek. Zijn dergelijke fijne krassen niet te vermijden? Worden ze veroorzaakt door kleine stofdeeltjes? En bestaan er producten om ze te verwijderen zonder de toplaag van de plaat te beschadigen?”

Hoewel een vitrokeramische kookplaat een hard oppervlak heeft, kunnen er zoals bij alle andere 'harde' materialen toch krassen op gemaakt worden. Dat bevestigt Stijn Van Malderen van keukenspecialist Franke. „Krassen worden veroorzaakt door een nog harder materiaal zoals diamant, hardmetaal, industriële schuurmiddelen... Als dergelijke materialen op een kookplaat terecht komen, moeten ze worden verwijderd met een zachte doek om krassen te vermijden.”

Krassen kunnen worden verwijderd met een schuur- of polijstmiddel dat harder is dan de kookplaat. Maar dat is af te raden want het tast de vlakheid van de kookplaat aan. En die vlakheid is belangrijk voor een goede warmteoverdracht.

Het enige grote gevaar voor beschadiging van de kookplaat is eigenlijk het overkoken en inbranden van suikerhoudende en stroopachtige producten, zoals confituur. Wanneer dergelijke producten tussen de kookpot en de kookplaat belanden, worden ze zo warm dat de kookplaat kan smelten, met onherroepelijke schade tot gevolg. Gebruik dus nooit kookpotten met een oneffen bodem en verschuif bij het overkoken zeker nooit de kookpot. Schakel altijd eerst de kookplaat uit en neem de kookpot met een verticale beweging weg.

Een prangende vraag rond bouwen of renoveren? Surf naar www.livios.be. Een professioneel panel formuleert er een oplossing voor uw probleem.

TIP

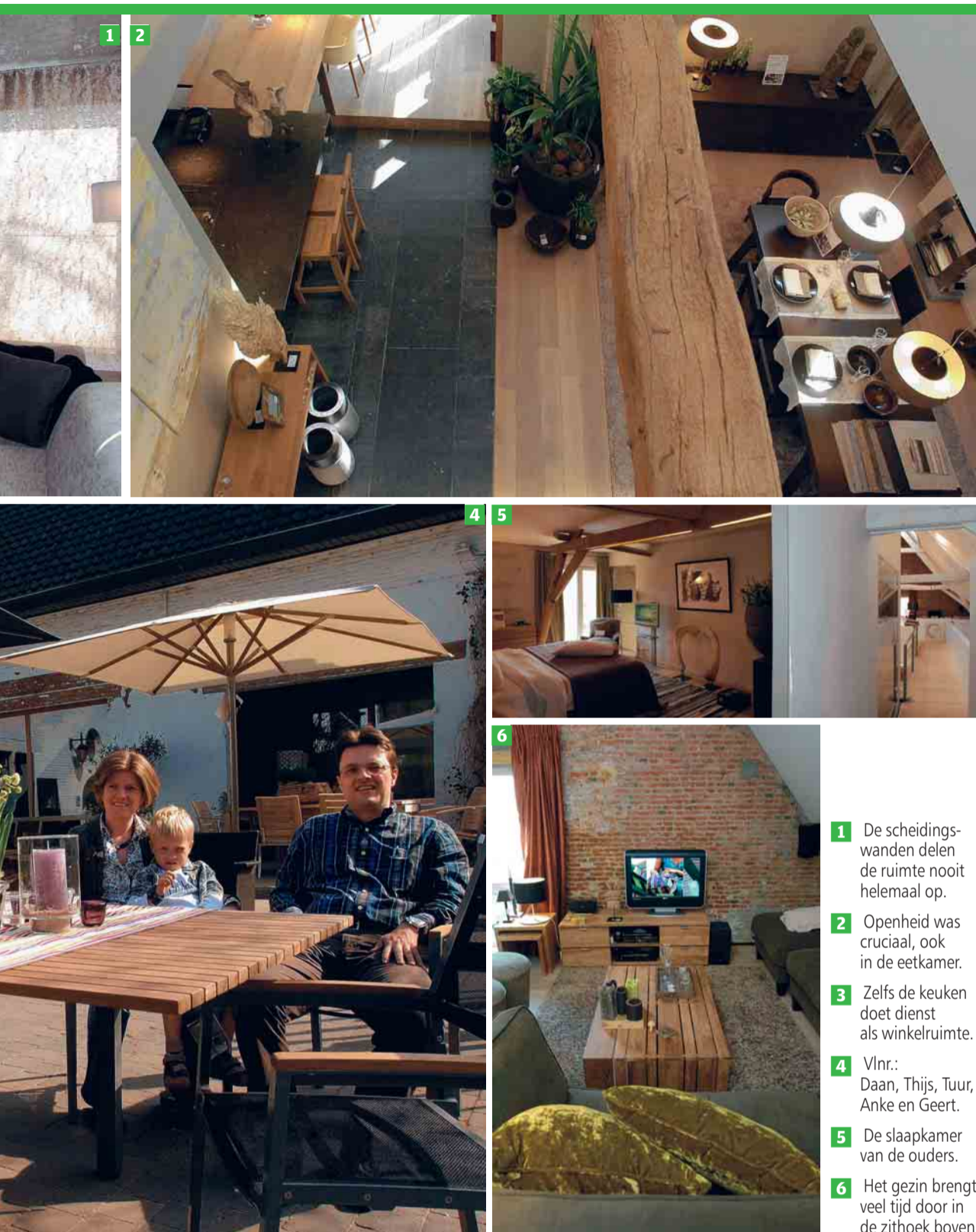
© rr

Zonsensor houdt woning koel

Somfy brengt een zonwering uit die naar beneden komt wanneer de zon te hard gaat schijnen. Het toestel bevat een zonsensor die zonwering en rolluiken automatisch aanstuurt. Wanneer de zon verdwijnt en het daglichtniveau onder de drempelwaarde daalt, gaan luiken en zonwering vanzelf weer omhoog. Eén sensor kan verschillende toestellen aansturen. Omdat de commando's draadloos worden doorgestuurd wordt de sensor zonder breekwerk geïnstalleerd. Het toestel heeft een diameter van tien centimeter en is weer- en windbestendig. Richtprijs: 250 euro.

www.somfy.be

PLAZA

1 De scheidingswanden delen de ruimte nooit helemaal op.

2 Openheid was cruciaal, ook in de eetkamer.

3 Zelfs de keuken doet dienst als winkelruimte.

4 Vlnr.: Daan, Thijs, Tuur, Anke en Geert.

5 De slaapkamer van de ouders.

6 Het gezin brengt veel tijd door in de zithoek boven.

„Begin niet te jong”

Na acht jaar zijn Anke en Geert ervaren verbouwers. Hun ultieme verbouwtips willen we u niet onthouden.

Anke: „Volg de werf goed op”

„Er kan veel fout gaan als je bouwt. Omdat wij hier al woonden tijdens de werken kon ik de werf goed opvolgen en heb ik vergissingen tijdig kunnen rechtzetten. Zo zag ik net op tijd dat op de verkeerde plek een raam werd gemaakt. Ik ben ook blij dat we niet piepjong aan dit project begonnen zijn. Als jonge dertiger kun je een zware verbouwing beter aan dan als 25-jarige.”

Geert: „Een goede voorbereiding is het halve werk”

„Neem de tijd om een architect te kiezen die je een goed gevoel geeft. Aarzel niet om de samenwerking stop te zetten als je merkt dat het niet vlot. Dat kost misschien geld, maar het is te belangrijk om het niet te doen. Maak daarna geen ondoordachte of lichtzinnige keuzes, maar overweeg elke beslissing goed.” (arg)

nieuwe deel de slaap- en badkamer van de ouders, het bureel en een extra zithoek. De slaapzone van de kinderen bevindt zich op de verdieping van het oude woonhuis. De toegang verloopt via de Harry Potterdeur: een pivoterend wit paneel in de hal, bijna onzichtbaar als je er niet op let.

Bij de inrichting van de woning ontdekte Anke haar talent voor interieur en decoratie. Ze kwam met zoveel mooie spullen in aanraking dat ze het plan opvatte om die zelf te gaan verdelen. Zo werd haar huis een permanente showroom waar ieder stuk te koop is. „Omdat in dit huis geleefd wordt ervaar je de stukken op een andere manier. We bewijzen ook dat een mooi interieur kan samengaan met een gezin. Soms zeggen mensen: dat koop ik niet met kleine kinderen in huis. Maar met onze drie stoere gasten gaat het perfect. Echt waar, er wordt weinig gebroken.”

Het hele huis staat te kijk, op de slaapkamers van de kinderen na. Het gevolg is dat huis en terrassen

vrij volgestouwd staan, voller dan ze eigenlijk willen en de leefruimte toch iets winkelachtig krijgt. Het gezin maakt dan ook meer gebruik van de knusse zithoek op de verdieping, waar ook de televisie staat.

De verbouwing heeft veel tijd en geld gekost. Hoewel ze veel zelf hebben gedaan – alle afbraak, funderings- en schilderwerken – bedraagt de bouwkost al tweemaal het aankoopbedrag. Een bittere pil voor het jonge gezin, maar wel een bewuste keuze. „We wilden geen vijftien jaar bezig zijn”, zegt Geert. „Als er verbouwd wordt in stukjes en brokjes is soms het totaalbeeld zoek. Dat wilden we vermijden. We zullen nog wel wat op de tanden bijten. We hebben nu toch de prachtige woonst waar we bijna niet meer op durfden hopen.”

Feelathome,
Stationsstraat 15,
Hever (Boortmeerbeek),
www.feelathome.be